

Commissie naleving cao Kinderopvang

Uitspraak van de Commissie naleving cao Kinderopvang ex hoofdstuk 12 van de cao Kinderopvang in de zaak van

XXXX
XXXX

tegen

XXXX
Werkgever,

De commissie naleving cao Kinderopvang is als volgt samengesteld:
mevrouw E. van der Meulen, voorzitter
mevrouw C. Boonstra, lid aangewezen door de werkgeversorganisatie
mevrouw R. Bektas, lid aangewezen door de werknemersorganisatie
de heer P. Bots, lid aangewezen door de werknemersorganisatie

Mevrouw L. Verschuren-Heijmans is als secretaris aan de Commissie toegevoegd.

1. Procesverloop

- 1.1. Op 5 oktober 2024 hebben melders melding gedaan over het feit dat de tijd tussen twee diensten niet door werkgever worden doorbetaald. Werkgever heeft per email op 11 december 2024 op de melding gereageerd.
- 1.2. Op 10 februari 2025 heeft er via Microsoft Teams een mondelinge behandeling plaatsgevonden. Op verzoek van melders was deze niet tegelijkertijd met werkgever. Naar aanleiding van de mondelinge behandeling heeft de commissie aan de melders gevraagd om roosters toe te sturen waaruit blijkt dat er minder dan een uur tussen de diensten op de verschillende locaties zat. Melder XXXX heeft de dagen waarop dit het geval was, per email aan de commissie toegestuurd en ook een aantal roosters waaruit dit blijkt. Gelet op het feit dat tijdens de mondelinge behandeling met de werkgever bleek dat de werkgever niet over het voorbeeldrooster beschikte als ook dat melder had gezegd dat het bij een collega wel is gecorrigeerd hetgeen bij werkgever niet bekend was, had de commissie besloten de mondelinge behandeling op te schorten en op 24 februari 2025 te hervatten. De informatie is op 10 februari aan werkgever toegestuurd. Volledigheidshalve merkt de commissie op dat de heer Bots niet aanwezig was bij de mondelinge behandeling, maar wel is aangesloten bij de beraadslaging.
- 1.3. De gemachtigde van werkgever heeft op 20 februari schriftelijk gereageerd op de stukken die zijn gestuurd. Deze reactie was voor de commissie aanleiding om het geplande vervolg van de mondelinge behandeling geen doorgang te laten vinden omdat de commissie van mening was dat melders in het kader van hoor- en wederhoor ook kennis moesten kunnen nemen van de reactie. Melder XXXX heeft schriftelijk gereageerd op de reactie van werkgever. Deze reactie is op 11 maart aan werkgever toegestuurd.
- 1.4. De commissie heeft alle stukken besproken en op basis van de overgelegde informatie geconcludeerd dat de standpunten van beide partijen helder zijn en dat een aanvullende mondelinge behandeling niet nodig is. Dit is op 11 maart aan partijen bevestigd. Partijen zijn desondanks in de gelegenheid gesteld aan te geven of zij toch prijs stellen op een mondelinge behandeling. Door werkgever is op 14 maart aangegeven dat zij van mening is dat haar inhoudelijke standpunt voldoende naar voren is gebracht en dat zij de opvatting van de commissie kan volgen dat een aanvullende mondelinge behandeling niet meer noodzakelijk is.

2. Vaststaande feiten

- 2.1. De laatste cao Kinderopvang heeft een looptijd van 1 juli 2024 tot en met 31 december 2024. Deze cao is, met uitzondering van enkele artikelen, vanaf 13 augustus 2024 algemeen verbindend verklaard. De vorige cao Kinderopvang had een looptijd van 1 januari 2023 tot en met 30 juni 2024 en was 27 juni 2023 algemeen verbindend verklaard. En de cao daarvoor had een looptijd van 1 juli 2021 tot en met 31 december 2022. Deze cao was, met uitzondering van enkele artikelen, vanaf 22 januari 2022 algemeen verbindend verklaard.
- 2.2. Melders waren werkzaam via het flexbureau en werkten op sommige dagen op twee locaties. De tijd tussen deze locaties is door werkgever aangemerkt als eigen tijd en niet als werktijd.
- 2.3. De cao Kinderopvang is een standaard-cao hetgeen betekent dat hiervan niet ten voordele of ten nadele van werknemer afgeweken kan worden.

3. Inhoud melding en standpunten partijen

- 3.1. Op 5 oktober 2024 hebben melders melding gedaan bij de commissie. Melders geven aan dat zij op dagen op twee locaties werkzaam zijn en dat tussen deze locaties minder dan een uur zit. Werknemers zijn van mening dat er geen sprake is van een gebroken dienst en dat de tijd die de werknemer nodig heeft om van de ene locatie te moeten reizen naar de andere locatie als werktijd moet worden gezien die door de werkgever betaald moet worden.
- 3.2. Werkgever heeft aangegeven dat een flexkracht meerdere standplaatsen heeft en dat de reizen naar deze verschillende standplaatsen in beginsel woon-werkverkeer is en geen werktijd. Naar de mening van werkgever wordt een onbetaalde onderbreking van minder dan één uur – alleen door het feit dat de onderbreking minder dan één uur is – niet opeens betaald. Werkgever zegt dat er wel diensten zijn waarbij er minder dan één uur tussen twee diensten zit, maar dat er altijd rekening mee wordt gehouden dat de tussenliggende duur voldoet aan de pauzenormen van de Arbeidstijdenwet.

4. Overwegingen van de commissie

Ontvankelijkheid

- 4.1. Door werkgever is in de brief van 20 februari aangegeven dat de commissie niet ontvankelijk is omdat, hoewel de naam van melder XXXX wordt genoemd, uit de informatie zou blijken dat de melding alleen zou gaan om melder XXXX en niet over meerdere werknemers of het gehele personeel zoals opgenomen in artikel 11.1 lid 3 van de cao Kinderopvang.
- 4.2. Uit de informatie die melder XXXX heeft toegestuurd blijkt dat in ieder geval ook melder XXXX de melding ondersteunt. Ook is duidelijk dat de melding niet ziet op één werknemer, maar op alle werknemers die werkzaam zijn via het flexbureau. Het betreft hiermee geen individueel verschil van mening tussen werkgever en werknemer, maar het gaat om meerdere werknemers. Dat de informatie alleen lijkt te zien op melder XXXX, maakt dit niet anders.
- 4.3. De commissie stelt vast dat er melding is gedaan over een artikel uit de cao Kinderopvang. De melding is niet anoniem gedaan. In de melding is aangegeven dat de vergoeding tussen de twee diensten niet conform cao is.
- 4.4. De melding is daarom ontvankelijk en de commissie heeft de melding in behandeling genomen.

Beoordeling van de melding

- 4.5. Tijdens de mondelinge behandeling met melder heeft melder aangegeven dat zij werkzaam was via de flexpool en op verschillende locaties werkzaam was. Er waren dagen waarop melder op twee locaties moest werken. Tussen deze twee locaties zat meerdere keren minder dan een uur. In het voorbeeldrooster van 28 mei 2024 was er sprake van een half uur tussen de twee diensten. Op de vraag van de commissie hoe lang de melder er over doet om van de ene locatie naar de andere locatie te gaan, heeft melder geantwoord dat dit zo'n 25 minuten duurt. De reistijd is ongeveer 15 minuten, plus de looptijd van en naar de locatie. Desgevraagd heeft de melder aangegeven dat het over de afgelopen 5 jaar om ongeveer 30 diensten gaat. De commissie heeft gevraagd een overzicht hiervan toe te sturen. Dit overzicht heeft melder op 11 februari 2025 toegestuurd.
- 4.6. Tijdens de mondelinge behandeling met werkgever heeft werkgever opgemerkt dat er altijd minimaal 30 minuten tussen de twee diensten zit. In die tijd kan een werknemer zelf bepalen wat hij doet en hoeft de werknemer niet bereikbaar en beschikbaar te zijn voor de werkgever. Door werkgever is aangegeven dat er soms reistijd zit tussen de locaties, maar dat dit 5 tot 10 minuten is. Op de vraag van de commissie of dat binnen het half uur valt, heeft werkgever aangegeven dat de reistijd nooit in de 30 minuten zit. De commissie heeft het voorbeeld van melder gegeven waarbij er een half uur tussen de diensten zat en de reistijd 25 minuten was. Werkgever heeft hierop aangegeven dat dit dan niet lijkt te kloppen en dat dit incidenteel gebeurd kan zijn. Tevens heeft werkgever aangegeven dat als dat al het geval zou zijn geweest, dat niet wil zeggen dat die tijd ineens als werktijd moet worden gezien en daarmee betaalde tijd zou moeten worden. Door de commissie is opgemerkt dat melder heeft gezegd dat bij een collega de tussentijd wel is vergoed nadat zij dit aan de orde had gesteld bij werkgever. Door werkgever werd opgemerkt dat dit bij haar niet bekend was. Nu werkgever tijdens de mondelinge behandeling niet beschikte over het voorbeeldrooster van melder en niet op de hoogte was van de opmerking dat het bij een collega wel is vergoed, is besloten de werkgever de mondelinge behandeling op te schorten en deze op 24 februari te hervatten.
- 4.7. Werkgever heeft vervolgens op 20 februari een uitgebreide schriftelijke reactie toegestuurd waarin zij haar standpunt nader heeft toegelicht. Melder XXXX heeft hierop nog schriftelijk gereageerd.
- 4.8. Op basis van de overgelegde informatie overweegt de commissie als volgt. De melding luidde als volgt 'Er wordt in de cao gesproken over een gebroken dienst als hier meer dan een uur tussen de diensten zit. Diensten op verschillende locaties met minder dan een uur er tussen, vallen dus onder werktijd. Deze tijd wordt door onze werkgever niet doorbetaald'. De commissie dient te beoordelen of de cao Kinderopvang juist wordt toegepast. De commissie beoordeelt allereerst of er sprake is van een gebroken dienst. En als er geen sprake is van een gebroken dienst, de cao voorziet in een regeling waarbij de tijd tussen de twee diensten als werktijd moet worden beschouwd.
- 4.9. In artikel 1.1. sub f van de cao is gebroken dienst gedefinieerd als 'een dienst volgens rooster op één of meer locaties, bestaande uit twee of meer dienstdelen, waar een onbetaalde onderbreking van meer dan één uur tussen zit. De onderbreking dient dus meer dan één uur te zijn. Uit de roosters die melder XXXX heeft toegestuurd blijkt dat er bij verschillende diensten minder dan een uur tussen de diensten zit. Voor de commissie staat dan ook vast dat er geen sprake is van gebroken diensten bij de roosters die melder XXXX heeft toegestuurd.
- 4.10. Dan is de vraag hoe de tijd tussen de twee diensten gekwalificeerd moet worden. In artikel 1.1. sub ff van de cao is werktijd gedefinieerd als 'de tijd die de medewerker in opdracht van de werkgever werk verricht, waaronder de tijd zoals bedoeld in artikel 4.2 lid 3. In artikel 4.2 lid 3 staat onder andere 'onder werktijd van de medewerker vallen ook reistijd en wachttijd die de medewerker heeft door opgedragen werk'. De vraag die de commissie dient te beantwoorden is of er in casu sprake is van 'reistijd door opgedragen werk'. De reistijd tussen de twee locaties ontstaat als gevolg van het roosteren door werkgever. Daarmee komt naar het oordeel van de commissie vast te staan dat de reistijd het gevolg is van het aan de

medewerker opgedragen werk door werkgever. Dat de werknemers zelf akkoord zijn gegaan met de aangeboden diensten, maakt dit naar het oordeel van de commissie niet anders. Nu er geen sprake is van een gebroken dienst, is er sprake van één dienst. Binnen deze dienst moet de werknemer op twee locaties zijn. De commissie is van oordeel dat de reistijd tussen de twee locaties aangemerkt dient te worden als 'reistijd door opgedragen werk'. Dat betekent dat deze reistijd als werktijd aangemerkt dient te worden en door werkgever betaald dient te worden.

- 4.11. Werkgever heeft opgemerkt dat de melding geen betrekking heeft op de vraag of er voldoende pauze tussen de twee diensten zit en dat de commissie daarover dan ook geen uitspraak kan doen. Door melder XXXX is aangegeven dat zij het daarmee eens is. Werkgever stelt zich op het standpunt dat het niet zo is dat een onderbreking een betaalde onderbreking wordt omdat de onderbreking minder dan een uur is omdat die tijd gezien dient te worden als pauze. De commissie volgt dit standpunt. Het enkele feit dat er tussen diensten een onbetaalde onderbreking zit van minder dan een uur, betekent niet dat die tijd dan betaald moet worden. In casu gaat het evenwel over de vraag of de tijd die de werknemer moet reizen om van locatie A naar locatie B te komen als werktijd moet worden gezien en dus betaald moet worden. Werkgever stelt zich op het standpunt dat dit niet het geval is omdat er geen sprake is van reistijd door opgedragen werk want als dat het geval zou zijn, dan zou alle reistijd van woon-werkverkeer ook aangemerkt moeten worden als werktijd hetgeen niet aan de orde is. De commissie deelt de redenering van werkgever niet. Duidelijk is dat reistijd van woon-werkverkeer niet als werktijd aangemerkt wordt. Het gaat hier evenwel om de situatie dat er sprake is van één dienst op twee locaties. In dat geval wordt de reistijd tussen de twee locaties aangemerkt als 'reistijd door opgedragen werk'.
- 4.12. De commissie is van oordeel dat de reistijd tussen de twee locaties gezien moet worden als 'reistijd door opgedragen werk' en dat deze tijd betaald moet worden. De commissie is van oordeel dat de werkgever dit met terugwerkende kracht dient te herstellen. Herstel dient in ieder geval plaats te vinden over de periode dat de cao Kinderopvang algemeen verbindend was verklaard. Dat betekent het volgende:
- voor de cao met de looptijd van 1 juli 2024 tot en met 31 december 2024: vanaf 13 augustus 2024
 - voor de looptijd 1 januari 2023 tot en met 30 juni 2024: vanaf 27 juni 2023
 - voor de looptijd 1 juli 2021 tot en met 31 december 2022: vanaf 22 januari 2022.
- Dit betekent dat melders, maar ook de overige werknemers, met terugwerkende kracht aanspraak kunnen maken op betaling van de reistijd.
- 4.13. De commissie verzoekt de werkgever de melders en de overige werknemers hierover te informeren en de nabetaling te doen binnen twee maanden nadat de uitspraak bekend is geworden bij de werkgever. De commissie verzoekt werkgever een afschrift van de brief die aan de melders en werknemers is toegestuurd aan haar toe te sturen. Tevens verzoekt de commissie om per werknemer inzichtelijk te maken wat de reistijd tussen de locaties is geweest en wat de nabetaling voor deze reistijd zou zijn. De commissie verzoekt afschriften van de salarisspecificaties toe te sturen waaruit blijkt dat deze reistijd is nabetaald. In het kader van de AVG verzoekt de commissie de werkgever alleen gegevens toe te sturen die nodig zijn om te kunnen beoordelen dat de werknemers de juiste nabetaling ontvangen. Gegevens die voor die beoordeling niet noodzakelijk zijn, kunnen derhalve anoniem worden gemaakt.

5. Uitspraak van de commissie

- 5.1. Werkgever heeft artikel 1.1. su ff juncto artikel 4.2 lid 3 van de cao Kinderopvang niet toegepast en dient dit te herstellen. Aan melders en de overige werknemers dient met terugwerkende kracht over de hiervoor genoemde periodes van algemeen verbindend verklaring de reistijd nabetaald te worden. De melders en overige werknemers dienen hierover schriftelijk geïnformeerd te worden. Een afschrift van de brief alsmede bewijsstukken dat correctie heeft plaatsgevonden dienen aan de commissie binnen twee maanden na heden te worden toegestuurd.
- 5.2. Volledigheidshalve merkt de commissie het volgende op. De commissie heeft besloten dat de werkgever de reistijd tussen de locaties met terugwerkende kracht (over de periodes van algemeen verbindend verklaring) tot tenminste 22 januari 2022 dient na te betalen. Deze uitspraak laat onverlet dat een individuele werknemer het recht heeft om, indien zij van mening is dat de vergoeding voor reiskosten eerder toegepast had moeten worden, een loonvordering kan instellen.

Aldus gedaan op 1 april 2025

Mevrouw E. van der Meulen
Voorzitter

Mevrouw L.C.P. Verschuren-Heijmans
Secretaris